

арехъ. И понеже ся облече тамъ на стъгдаждъ прѣдъ всички, тѣзи които го видѣхъ смахахъ ся на посъхваніето и мършавината, която покриваше извѣнъ-вижданието му силъ и до којто бѣше го докарало съвършеното му комахай отъ всяка храна въздържаніе, неспаніе и нравственото беспокойствіе тута въ петь дена отгорѣ. Първообразъ на мѫжкѫ дѣятелностъ и пъргавостъ испърво, сега едва можаше да ходи и да сѣди правъ, толкозъ много бѣше отслабналъ! старыйтъ Геновини бѣше и той въ спътството на рыбаря на коляска. Пътищата всички бѣхъ съ цвѣти послани, кѫщата свѣтло обкычени, и отъ всичкѫ весело екахъ клепалата и звѣноветъ. И единъ тръбачъ вървѣше напрѣдъ популярниятъ главатарь и ся провыкваше тукъ тамъ въ пѣтътъ — “Да живѣе царь Филипъ и негово Высочество Мазаніелъ! Да живѣе Кароль 5-й и пай върнитъ народъ „!

А Марія Аркска, освободена тѣй ненадѣйно и безъ да знае чрѣзъ кого и защо? сякаше че сънува въ срѣдъ този градъ вчера въ пожаръ и кръвѣ потѣнжалъ а днесъ весело тѣржествующъ, и си докарваше на умъ толкозъ различното ѝ прѣди малко посѣщеніе въ сѫщыйтъ храмъ Кармилскій, когато нѣмаше другъ иѣкой другаръ или повѣренъ освѣнъ смиреніата онѣзи и свѣнливата незнакомка, на којкто бѣше дала обѣцъти си за да си искупи прѣбъжището на благополучіето си.

Безсумнѣніе, мысяше си тя, св. Богородица ми заплаща днесъ за онѣзи добрѣ работѣ като мя дава сега на баща ми..... прѣди да мя даде на годеника ми.

И благородната и нѣжната ѝ душа възсылаваше къмъ Бога молбы за баща ѝ, за маркыза Шатильона, за непознатата поклонница и за самийтъ още рыбарь, на когото ненадѣйната доброта и пригодаваніята му за неї, бѣхъ ѝ направили да забрави прѣвѣтъ му жестокость.

— Бѣдный, заблужденный человѣче! думаше тя въ се-